

B.1.2. A nemzetközi globális katonai erő-index mérési rangsorában elfoglalt hely

A biztonság átfogó megközelítése tartalmazza a katonai, a politikai, a gazdasági, a társadalmi és az ökológiai biztonságot. A globalizáció eredményeként fellépő, egyre gyorsabb és egyre nagyobb léptékű változások jellegüknél fogva összetettek, ezért kiszámíthatatlanok. A biztonság nem katonai összetevői ugyan egyre fontosabbá válnak, ám ez nem jelenti a katonai tényezők szerepének csökkenését. Továbbra is előfordulhat, hogy egy konfliktusban a katonai erő válik elsődleges fontosságúvá, ami szükségessé teszi annak fenntartását.

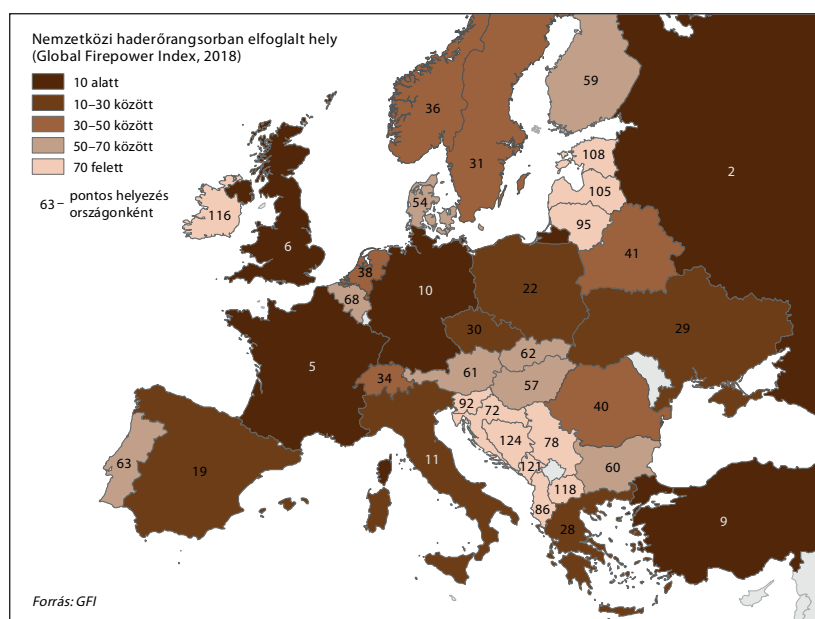
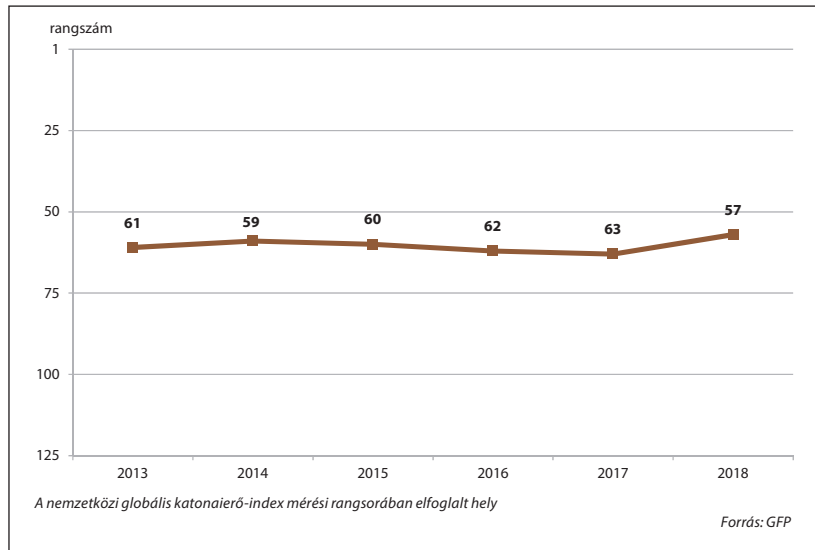
A biztonsági környezetből fakadó kihívások, Magyarország szövetségi tagságából és a ratifikált nemzetközi egyezményekből eredeztethető jogok és kötelezettségek, a haderő várható alkalmazásának jellemzői, valamint a rendelkezésre álló anyagi és humán erőforrások mind befolyásolják a Magyar Honvédség képességeit. A Magyar Honvédség tevékenységének sikerét meghatározzák azok a körülmények, amelyek között küldetését teljesítenie kell.

A Magyar Honvédség szárazföldi és légi haderőnemeket, ezen belül harcoló, harci támogató és harci kiszolgáló-támogató erőket, valamint egyéb szaktevékenységet folytató szervezeteket tart fenn. A rendelkezésre álló képességeit összhaderőnemi keretek között működteti annak érdekében, hogy képes legyen összhaderőnemi szinten is műveleteket végrehajtani önállóan vagy a szövetséges erőkkel együttműködve. Annak érdekében, hogy a Magyar Honvédség eleget tudjon tenni

alkotmányos, valamint NATO- és európai uniós tagságából fakadó kötelezettségeinek, elengedhetetlen a nemzeti önerő tudatos fejlesztése.

NATO-tagországgként Magyarország kötelessége, hogy ne csak fenntartsa, hanem fejlessze is a haderejét. A GDP-arányos védelmi kiadások emelkedése lehetővé teszi, hogy a Magyar Honvédség egy megújult, erőforrásaival hatékonyan gazdálkodó, szilárd alapokon nyugvó, fenntartható fejlődési pályán álló, jól szervezett haderővé váljon, amely a számára biztosított költségvetési források bővülésével fokozatosan korszerűsödik. Egy ország erejét a biztonsági kihívásokkal szemben azonban ma már mással is lehet mérni, mint a védelmi kiadások nagyságával.

A globális katonai erő-index (Global Firepower Index) olyan összetett nemzetközi mutató, amely több mint 50 tényező alapján összesen 133 országot rangsorol. Figyelembe veszi a haderők személyi állományát, a különböző haderőnemek összetételét, a rendelkezésre álló pénzügyi és logisztikai lehetőségeket, a földrajzi adottságokat, valamint a természeti erőforrásokat. Nemcsak a rendelkezésre álló fegyverállománnyal, hanem annak sokféleségével is számol. A változók közül a haderők létszáma kulcsfontosságú, ezért a népesebb országok előkelőbb helyet foglalnak el a rangsorban, amit jól mutat Lengyelország példája. Magyarország 2013-ban a 61., 2014-ben az 59., 2015-ben a 60., 2016-ban a 62., 2017-ben a 63., míg 2018-ban az 57. helyezést érte el.

A GFP-index szerint az ország katonai ereje nemzetközi összehasonlításban az utóbbi éveket figyelembe véve a 60. hely környékén stabilizálódott.